

ΟΜΙΛΙΑ

του προέδρου του ΕΕΑ

Γιάννη Χατζηθεοδοσίου στην Ημερίδα ΕΕΑ:

«Οι προτάσεις των κομμάτων για την άσκηση της οικονομικής πολιτικής για τις ΜΜΕ»

«ΑΠΑΙΤΕΙΤΑΙ ΣΥΝΑΙΝΕΣΗ»

«Κυρίες και κύριοι, αξιότιμοι εκπρόσωποι των κομμάτων, φίλες και φίλοι, αγαπητοί συνάδελφοι, καλησπέρα σας....

Σας καλωσορίζω σε αυτήν την ειδική εκδήλωση του Επαγγελματικού Επιμελητηρίου της Αθήνας, που έχει διττό στόχο. Με αφορμή την κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας του Επιμελητηρίου μας για το 2015, ένα έτος που θέλουμε να ελπίζουμε ότι θα αποτελέσει την απαρχή για την οριστική έξοδο από την κρίση – προσπαθούμε να μην είμαστε απαισιόδοξοι- σκεφθήκαμε ότι θα μπορούσαμε να ανταλλάξουμε απόψεις και κυρίως να ενημερωθούμε εμείς οι άνθρωποι της αγοράς για το τι σχεδιάζουν για εμάς και για τη χώρα όλοι όσοι διεκδικούν την ψήφο μας.

Κυρίες και κύριοι,

Η χώρα εισήλθε στην τελική ευθεία για τις εκλογές, και μέρα με τη μέρα οι φορείς της πραγματικής οικονομίας, παρατηρούμε με αγωνία πως επιβαρύνεται το κλίμα αβεβαιότητας, το οποίο ήδη από τον Δεκέμβριο, και ιδιαίτερα από την έναρξη της προεκλογικής περιόδου, έχει «παγώσει» ένα μεγάλο κομμάτι της οικονομικής δραστηριότητας, με επιπτώσεις και στα δημόσια έσοδα, ο εκτροχιασμός των οποίων ανακοινώθηκε και επίσημα πρόσφατα.

Επιπλέον, αρκετοί από τους ξένους προμηθευτές ελλήνων εισαγωγέων, ορθώνουν το τελευταίο διάστημα εμπόδια στις συναλλαγές, ανάλογα με αυτά που το 2012 προκάλεσαν έντονα προβλήματα ρευστότητας σε πολλές ελληνικές επιχειρήσεις,

Ήταν βεβαίως αναμενόμενο, ότι η κρισιμότητα της εκλογικής αναμέτρησης, εν μέσω των ασφυκτικών πιέσεων που δημιουργούν στη χώρα οι υποχρεώσεις της προς τους δανειστές, θα επέτειναν την ανασφάλεια σε πολίτες, επιχειρήσεις και επενδυτές, Δεν μπορούμε όμως να παραβλέψουμε ότι τα τελευταία 24ωρα, τόσο οι δηλώσεις ορισμένων στελεχών κομμάτων και υποψηφίων βουλευτών, όσο και οι εξελίξεις στον χρηματοπιστωτικό τομέα δημιουργούν επιπλέον σύγχυση στα νοικοκυριά και στην αγορά.

Είναι επίσης επόμενο η ατμόσφαιρα αυτή, να γεννά ερωτήματα για το ποιες θα είναι και οι κινήσεις των τραπεζών, όσον αφορά την ενίσχυση της ρευστότητας στην αγορά, για την οποία έχουν δημόσια δεσμευθεί, και για την οποία αναγνωρίζουν ότι αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση για την επανεκκίνηση της οικονομίας.

Θυμίζω ότι, σύμφωνα με τα στοιχεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το 99,5 τοις εκατό των ελληνικών επιχειρήσεων είναι μικρές και πολύ μικρές επιχειρήσεις. Τι σημαίνει αυτό ; Με μια κουβέντα σημαίνει, πως κάθε μέτρο που έχει να κάνει με φορολογία, ρευστότητα, διαμόρφωση μισθών, εξωστρέφεια, καινοτομία, καταπολέμηση της ανεργίας, αφορά πρώτα και κύρια τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

Δυστυχώς, το κλίμα πόλωσης που αναπτύχθηκε σε όλη την προεκλογική περίοδο, κινήθηκε συνθηματολογικά ανάμεσα στο παρωχημένο δίπολο : «δεξιά» και «αριστερά», και στο νέο δίπολο : μνημόνιο και «αντιμνημόνιο», στερώντας το δημόσιο διάλογο από μια αναλυτική συζήτηση για τα επιμέρους μέτρα που προτείνει κάθε κομματικός σχηματισμός. Τα κόμματα αναλίσκονται όλες τις τελευταίες εβδομάδες σε πολλά αρνητικά σχόλια για τους αντιπάλους τους, αλλά αποφεύγουν να μιλούν συγκεκριμένα για τις δικές τους προτάσεις. Άνθρωποι που εύστοχα αποκαλούσαμε κάποτε νοικοκυραίους, συνάδελφοι μας, είδαν με απογνώση να μειώνεται καθημερινά ο τζίρος τους, να αυξάνονται οι φορολογικές τους υποχρεώσεις, να γίνονται βραχνάς οι οφειλές... Η πρώτη αντίδραση ήταν η μείωση του κόστους λειτουργίας των επιχειρήσεων τους. Με βαριά καρδιά μείωσαν το προσωπικό, αυξάνοντας έτσι άθελα τους το ποσοστό ανεργίας. Ανέμεναν μάταια έστω και λίγα μέτρα ενίσχυσης για να συνεχίσουν να επιβιώνουν επαγγελματικά. Κάποια δεν ήρθαν καθόλου. Ορισμένα υιοθετήθηκαν αλλά με μεγάλη καθυστέρηση και ενώ η ζημιά είχε γίνει. Να αναφέρω ως παράδειγμα τις ρυθμίσεις για ανεξόφλητες οφειλές προς ασφαλιστικά ταμεία και τράπεζες. Δεν θα μπορούσαν άραγε να έχουν προβλεφθεί από την πρώτη στιγμή και να ληφθούν άμεσα μέτρα, ώστε και να μην χαθεί πολύτιμος χρόνος και να μην αυξάνονται συνεχώς τα ποσά των οφειλών; Συνάδελφοι μας βρέθηκαν ξαφνικά χωρίς καμία δυνατότητα ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, με τις οφειλές τους όμως να μεγαλώνουν με γεωμετρική πρόοδο και τα τηλεφωνήματα από τις τράπεζες για την καταβολή των δόσεων των δανείων τους, να είναι ένα καθημερινό φαινόμενο. Μόνον οι αδαείς δεν έχουν καταλάβει ότι για τις όποιες ρυθμίσεις αποπληρωμής, απαιτήθηκε τεράστιο χρονικό διάστημα.

Κυρίες και κύριοι,

Μόνο η Εθνική Συνεννόηση, μπορεί να εξαλείψει τις εθνικές μας παθογένειες που πλήττουν διαχρονικά την επιχειρηματικότητα στην Ελλάδα, τις οποίες έως και σήμερα υποθάλλει σε μεγάλο βαθμό το πολιτικό μας σύστημα, και είναι η ρίζα του κακού για το υπέρογκο εθνικό χρέος, για τα επώδυνα Μνημόνια, για την φτωχοποίηση μεγάλου μέρους των πολιτών και για την πρωτοφανή ανεργία.

Κραυγαλέα παραδείγματα παθογένειας είναι η γραφειοκρατία και η διαφθορά που σύμφωνα με μετρήσεις ανεξάρτητων διεθνών οργανισμών κοστίζουν στην Ελλάδα πάνω από 30 δισεκατομμύρια ευρώ το χρόνο.

Ρωτούνται λοιπόν κατ αρχήν τα κόμματα : Έχουν σχέδιο και ειλικρινή βούληση να βάλουν τέλος σε αυτό το αίσχος που αποτρέπει επενδύσεις, που ταλαιπωρεί τους πολίτες και τις επιχειρήσεις και που φτωχαίνει τη χώρα μας, μπροστά στα μάτια μας τόσα χρόνια;

Δεύτερη μεγάλη πληγή της οικονομίας, αλλά και διαρκές πλήγμα προς τις συνεπείς επιχειρήσεις και τους επαγγελματίες, είναι η φοροδιαφυγή και η εισφοροδιαφυγή.

Και τα δύο φαινόμενα εντάθηκαν την περίοδο της κρίσης νοθεύοντας ακόμη τον ανταγωνισμό στην αγορά, αφού κάποιες αδύναμες επιχειρήσεις με οριακή κερδοφορία, χρησιμοποιούν την φοροδιαφυγή σαν στρατηγικό πλεονέκτημα, προκειμένου να μειώσουν το κόστος τους.

Αυτό επιπλέον, αποθαρρύνει τις επιχειρήσεις από νέες επενδύσεις και ανάληψη ρίσκων για αύξηση της κερδοφορίας τους, καθώς αυτό μπορούν να το επιτύχουν με πολύ ευκολότερο τρόπο, δηλαδή με την φοροδιαφυγή.

Η πάταξη της φοροδιαφυγής και της εισφοροδιαφυγής, εκτός από πολιτική βούληση, χρειάζεται και κοινό νου. Δεν μπορείς να ζητάς συνέπεια από τον επιχειρηματία ή τον ελεύθερο επαγγελματία, όταν δεν του έχεις εξασφαλίσει ένα δίκαιο και σταθερό φορολογικό σύστημα.

Δεν θα υποστηρίξω βέβαια ότι στο κόσμο των επιχειρήσεων είναι όλα αγγελικά πλασμένα. Όμως είναι δουλειά του κράτους και των ελεγκτικών μηχανισμών να εντοπίζει τους πραγματικούς φοροφυγάδες και να προβαίνει στην εφαρμογή των νόμων. Έχει εφαρμοστεί κάποια συγκεκριμένη πολιτική για το έλεγχο και την πάταξη της φοροδιαφυγής; Η αβίαστη απάντηση είναι «όχι». Έχουν βρεθεί όμως τα εξιλαστήρια θύματα... Δεν μπορεί όλοι οι ελεύθεροι επαγγελματίες, όλοι οι μικρομεσαίοι επιχειρηματίες να είναι η πηγή του κακού για όσα συμβαίνουν. Γιατί δυστυχώς έτσι αντιμετωπίζονται.

Δεν μπορείς να του ζητάς να έχει φορολογική συνείδηση όταν μόνο μέσα σε ένα χρόνο, το 2014, το κράτος έχει εκδώσει πάνω από 2000 εγκυκλίους για ασφαλιστικά, φορολογικά και εργατικά θέματα. Και να θέλει, κανείς δεν μπορεί να παρακολουθήσει αυτό τον παραλογισμό.

Δεν μπορείς να αξιώνεις από τον ελεύθερο επαγγελματία να πληρώνει τις εισφορές του στον ΟΑΕΕ και να τις διατηρείς στο ίδιο ύψος που ήταν προ κρίσης, σαν να μην ξέρεις ότι αδυνατεί να τις πληρώσει, και να τον οδηγείς σε νέα χρέη, διακινδυνεύοντας να βάλει «λουκέτο», και να μην εισπράττεις τελικά από αυτόν καθόλου φόρους και εισφορές. Με αυτό τον τρόπο είχαμε 250 χιλιάδες λουκέτα από το 2009 έως το 2013.

Επανέρχομαι στο ζήτημα της ρευστότητας από τις τράπεζες προς τις επιχειρήσεις. Δεν θέλουμε άλλες δικαιολογίες από τους τραπεζικούς ομίλους.

Είμαστε οι τελευταίοι στην Ευρωζώνη σε έγκριση επιχειρηματικών δανείων. Και το ερώτημα είναι : Πως θα «επιβάλλει» η επόμενη κυβέρνηση στις τράπεζες να δανείσουν; Πώς θα μεταβληθούν τα κριτήρια των τραπεζών που ίσχυαν επί 10ετίες, με βάση τα οποία παίρνεις δάνειο αν έχεις ακίνητο και όχι με βάση το επενδυτικό σχέδιο;

Ένα άλλο σοβαρό ζήτημα είναι η έλλειψη ανταγωνισμού ανάμεσα στις 4 συστημικές τράπεζες, εξαιτίας του ειδικού καθεστώτος στο οποίο κινούνται. Και μιας και μιλάμε για επιχειρηματικά δάνεια, όπως ξέρετε την Παρασκευή υπογράφηκε η Υπουργική Απόφαση για τη ρύθμιση των «κόκκινων» επιχειρηματικών δανείων. Θέλουμε να ακούσουμε την άποψη των κομμάτων σήμερα. Είναι υπέρ της εφαρμογής του; Προτείνουν αλλαγές; και ποιες; Επόμενο θέμα : Πτωχευτικός Κώδικας Επιχειρήσεων. Στο Επαγγελματικό Επιμελητήριο Αθηνών έχουμε επανειλημμένως αναδείξει την ανάγκη να δίνεται μια δεύτερη ευκαιρία στους επιχειρηματίες μετά από μια έντιμη πτώχευση. Πρέπει να αποκατασταθεί η έννοια της επιχειρηματικότητας στη συνείδηση του κόσμου. Δεν είναι το επιχειρείν εξ ορισμού παράνομο, όπως το κατασυκοφάντησαν ορισμένοι κρατικοδίαιτοι επιχειρηματίες και οι θιασώτες του κράτους – επιχειρηματία. Και δεν πρέπει να τιμωρείται ο τίμιος επιχειρηματίας που «έπεσε έξω», με ισόβιο αποκλεισμό από την αγορά. Δεν έχει την πολυτέλεια η ελληνική οικονομία να εξοβελίζει στο «πυρ το εξώτερον» ικανούς ανθρώπους, που είναι στατιστικά καταγεγραμμένο στην Ευρώπη, πως όταν τους δίνεται η δεύτερη ευκαιρία, πετυχαίνουν τις περισσότερες φορές σημαντικές επιδόσεις στον επιχειρηματικό στίβο, δημιουργώντας νέες θέσεις εργασίας και προσθέτοντας πολύτιμες μονάδες στο ΑΕΠ της χώρας όπου δραστηριοποιούνται.

Για το ύψος των εισφορών στον ΟΑΕΕ αναφέρθηκα λίγο πριν. Πρέπει να γίνει αντιληπτό όμως πως, όπως είναι σήμερα ο Οργανισμός, είναι αμφίβολο αν θα καταφέρει να επιβιώσει :

Η κατάσταση έχει ως εξής :

- Οι οφειλέτες δεν μπορούν να εξοφλήσουν τα οφειλόμενα, μόλις ένα 5% μπαίνει στις ρυθμίσεις.
- Ο ΟΑΕΕ χρεώνει εισφορές ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης στους οφειλέτες ακόμα και όταν δεν την παρέχει λόγω των χρεών.
- Η απειλή των αναγκαστικών μέτρων επικρέμεται πάντα πάνω από τους οφειλέτες που δεν θα μπουν σε κάποια ρύθμιση.
- Φυσικά, η ρύθμιση χρεών που φθάνει και τις 100 δόσεις είναι πολύ καλύτερη από τις προηγούμενες, χρειάζεται όμως μία διόρθωση. Πρέπει το ύψος της δόσης να είναι ανάλογο και με το πραγματικό εισόδημα του οφειλέτη, και όχι μόνο με το συνολικό ύψος της οφειλής. Αυτό θα αποκαταστήσει τη δικαιοσύνη και θα δώσει τη δυνατότητα στους ασφαλισμένους να υπαχθούν. Να επισημάνω και εδώ τον κίνδυνο, ότι η παρατεταμένη αβεβαιότητα λόγω των εκλογών να πλήξει και τα έσοδα από τη ρύθμιση αυτή.

Για το λόγο αυτό προτείνουμε επίσης να παραταθεί τουλάχιστον για ένα μήνα, έως τις 30 Απριλίου του 2015 η προθεσμία υποβολής, ώστε να αναπληρωθεί τουλάχιστον ο προεκλογικός μήνας, που χάθηκε για τους οφειλέτες και τα ταμεία.

Επίσης μία μόνιμη και αποτελεσματική λύση για τον ΟΑΕΕ. είναι η γνωστή πρόταση των επιμελητηρίων, της ΓΣΕΒΕΕ και της ΕΣΕΕ, δηλαδή η κεφαλαιοποίηση των παλαιών οφειλών με ταυτόχρονη αφαίρεση ασφαλιστικού χρόνου, και υποχρέωση καταβολής των τρεχουσών εισφορών, που θα δίνει όμως το δικαίωμα και σε όλους τους ανασφάλιστους να θεωρήσουν τα βιβλιάριά τους, και να έχουν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Όταν φθάνει η ώρα της συνταξιοδότησης., ο ασφαλισμένος θα μπορεί να επιλέγει να εξαγοράσει τον ασφαλιστικό χρόνο, ή να πάρει μειωμένη σύνταξη. Όταν αναφερόμαστε στη φορολόγηση των ακινήτων, είναι όχι απλώς χρήσιμο αλλά απολύτως απαραίτητο να λαμβάνεται υπόψη αν ο ιδιοκτήτης έχει κάποιο πρόσοδο από αυτά τα ακίνητα. Εάν υπάρχει, τότε σαφώς και πρέπει να φορολογηθεί επί ενός λογικού ποσοστού βέβαια. Όταν δεν υπάρχει όμως καμία εισροή χρήματος, καμία εκμετάλλευση, είτε ενός καταστήματος που παραμένει χρόνια άδειο γιατί κανείς δεν ενδιαφέρεται πλέον να ξεκινήσει μία επιχειρηματική προσπάθεια, είτε ενός σπιτιού που έχει μείνει ξενοίκιαστο, ποια έσοδα ακριβώς θα φορολογήσει το κράτος; Με ποιο τρόπο αυτός ο ιδιοκτήτης θα καταφέρει να ανταπεξέλθει στις φορολογικές του υποχρεώσεις; Αν δεν έχει ο άλλος να δώσει το παραμικρό, τότε πως θα πληρώσει; Άρα ένας ακόμα κακοπληρωτής προστίθεται στη λίστα. Και καταγράφονται στα επίσημα τεφτέρια των οικονομικών υπηρεσιών προσδοκώμενα έσοδα από ανύπαρκτα εισοδήματα. Είναι αυτή εφαρμογή οικονομικής πολιτικής; Τελικά μήπως είναι στόχος η ιδιοκατοίκηση και πρέπει όλοι μας να μεταβληθούμε σε ενοικιαστές της ίδιας μας της περιουσίας; Της όποιας έχει απομείνει βέβαια, γιατί όλο και πληθαίνουν οι περιπτώσεις απώλειας περιουσιακών στοιχείων, ακόμα και δήμευσης τους, για να εξοφληθούν παράλογες και υπέρογκες οφειλές. Ας δούμε όμως μία ακόμα ιδιαίτερα δυσάρεστη ελληνική παθογένεια: Η λειτουργία της Δικαιοσύνης.

Δεν είναι μόνο η απονομή της που καθυστερεί «σε βαθμό κακουργήματος».

Δεν είναι μόνο τα νομικά «παράθυρα» που χρησιμοποιούν ισχυρά επιχειρηματικά συμφέροντα για να διαιωνίζουν μονοπωλιακές πρακτικές σε βάρος των μικρομεσαίων.

Είναι και το γεγονός ότι η πρόσβαση του μέσου επιχειρηματία στην Δικαιοσύνη έχει γίνει εξαιρετικά δύσκολη και ακριβή. Τα προαπαιτούμενα παράβολα προς το Δημόσιο και προς τους δικηγόρους είναι πολύ ακριβά. Η καταβολή δικαστικού ενσήμου σε κάθε αγωγή δυσχεραίνει την πρόσβαση στην Δικαιοσύνη με αποτέλεσμα οι πιο αδύναμοι να μην μπορούν να διεκδικήσουν το δίκιο τους. Ποια είναι η θέση των κομμάτων?

Θέλω να αναφερθώ τώρα σε ορισμένα ειδικότερα, αλλά πολύ σημαντικά θέματα :

Προγράμματα ΕΣΠΑ : Πριν την προκήρυξη των εκλογών, γνωρίζαμε ότι τα πρώτα χρήματα θα έφθαναν στην αγορά τον Φεβρουάριο/ Με ποιες κινήσεις θα διασφαλίσουν τα κόμματα την απρόσκοπτη εισροή των κονδυλίων και τι μερίδιο θα έχουν οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις από αυτά;

Παραεμπόριο : Ο επιχειρηματικός χώρος κουράστηκε να ακούει διαπιστώσεις για τα τεράστια διαφυγόντα κέρδη του κράτους από το Παραεμπόριο και ευχές για την καταπολέμησή του. Όλοι ξέρουν τους υπαίτιους αλλά συνεχίζουν να κυκλοφορούν ελεύθεροι,. Τι θα κάνετε για αυτό?

Πνευματικά Δικαιώματα : Σύσσωμος ο επιχειρηματικός κόσμος διαμαρτύρεται για το καθεστώς με τα Πνευματικά Δικαιώματα. Όποιος φορέας θέλει, ζητάει δικαιώματα, και μπορεί να ζητήσει σύλληψη του «παραβάτη». Στα δικαστήρια παρουσιάζονται συστηματικά οι ίδιοι μάρτυρες και με ψευδή στοιχεία καταδικάζουν σωρηδόν τους επιχειρηματίες. Η διαβούλευση για την αλλαγή του νομοθετικού καθεστώτος απέβη άκαρπη εξαιτίας των πιέσεων στην πολιτική ηγεσία. Τι θα κάνετε για αυτό?

Λειτουργία των καταστημάτων τις Κυριακές : Οι αντιρρήσεις των μικρομεσαίων ιδιοκτητών και των εργαζομένων για το κόστος λειτουργίας και τις συνθήκες αθέμιτου ανταγωνισμού που δημιουργεί το μέτρο στα εμπορικά καταστήματα δεν εισακούστηκαν έως σήμερα. Η απόδοση του μέτρου στα έσοδα όσων ανοίγουν τις Κυριακές είναι πενιχρή. Τι θα προτείνετε κύριοι βουλευτές στην επόμενη Βουλή;

Κυρίες και κύριοι,

Στη χώρα μας είναι ανάγκη να οργανωθεί και να ενταθεί η διαβούλευση της εκάστοτε κυβέρνησης με τους φορείς της αγοράς. Δεν μπορεί να συνεχιστεί η προκλητική αδιαφορία της νομοθετικής εξουσίας στις προτάσεις των επιχειρηματικών φορέων, ούτε είναι αρκετό ένα προσχηματικό ενδιαφέρον που εξαντλείται σε κάποιες συναντήσεις ή σε εκδηλώσεις σαν τη σημερινή, χωρίς όμως ποτέ να λαμβάνονται σοβαρά υπόψη οι θέσεις των μικρομεσαίων.

Ακόμη περισσότερο, δεν ωφελεί την οικονομία και την αγορά η υποβάθμιση του Επιμελητηριακού Θεσμού, που τόσο άκομψα επέβαλλε η προηγούμενη κυβέρνηση.

Ρωτώ ευθέως : Γιατί οι φίλοι μας οι Γερμανοί και άλλες χώρες της ευρωζώνης διατηρούν υποχρεωτική την συνδρομή στα Επιμελητήρια και εμείς την κάναμε προαιρετική, οδηγώντας στο κλείσιμο πολλά από αυτά;

Γιατί φτιάχτηκε ένας νόμος, που κόβει τον ομφάλιο λώρο του μικρομεσαίου επιχειρηματία με τα επιμελητήρια, τον μοναδικό θεσμό που του παρέχει πλήρως ανταποδοτικές υπηρεσίες, ανταποδοτικότητα την οποία αναγνωρίζει με αποφάσεις της και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ;

Που θα βρει άραγε πιο αξιόπιστο σύμβουλο η Πολιτεία σε θέματα επιχειρηματικότητας και ανάπτυξης, όταν κλείσουν το ένα μετά το άλλο τα Επιμελητήρια;

Πιστεύω ακράδαντα, πως στο Εθνικό Αναπτυξιακό Σχέδιο που έχει ανάγκη η χώρα, τα σύγχρονα επιμελητήρια έχουν την τεχνογνωσία και το ανθρώπινο δυναμικό για να λειτουργήσουν ως «Στρατηγεία Ανάπτυξης».

Δηλώνω και με τη σημερινή ευκαιρία προς όλα τα κόμματα, ότι το Επαγγελματικό Επιμελητήριο Αθηνών, θα συνεχίσει να υποστηρίζει με κάθε μέσο τα μέλη του, τους μικρομεσαίους επιχειρηματίες και επαγγελματίες, και θα μάχεται από την επόμενη μέρα των εκλογών, για την ενδυνάμωση του Επιμελητηριακού Θεσμού, χωρίς να καμφθεί από νομικά τεχνάσματα και χτυπήματα κάτω από τη μέση των όποιων συμφερόντων και της όποιας κυβέρνησης.

Κυρίες και κύριοι βουλευτές, φίλες και φίλοι

Ως γνωστόν εμείς οι μικρομεσαίοι αποκαλούμαστε, αρκετά υποκριτικά θα έλεγα, ως η ραχοκοκαλιά της ελληνικής οικονομίας. Χωρίς να είμαι γιατρός, σας λέω ότι μετά από έξι χρόνια σκληρής ύφεσης και λιτότητας, αυτή η ραχοκοκαλιά υποφέρει από βαρύ λουμπάγκο και κινδυνεύει άμεσα από μόνιμη αναπηρία.

Εάν στα κόμματα έχετε πάρει απόφαση να την καθηλώσετε στο κρεβάτι του πόνου, να είστε σίγουροι, ότι θα μείνει ανάπηρη η χώρα στο σύνολό της. Τη θεραπεία, δεν μπορούμε να την περιμένουμε πλέον από ξένους, δήθεν ειδικούς, που κάνουν πειράματα πάνω μας. Η λύση θα πρέπει να έλθει από εμάς τους Έλληνες, με ευρεία συναίνεση στο εσωτερικό της χώρας.

Μόνο τότε η ραχοκοκαλιά της οικονομίας, η μικρομεσαία επιχειρηματικότητα θα στηρίξει με δύναμη την Ελλάδα ξανά στα πόδια της, για να τρέξουμε όλοι μαζί στο δρόμο της ανάπτυξης.

Δεν επιθυμώ όμως να «κλέψω» άλλο χρόνο από τους σημερινούς, πολύ σημαντικούς προσκεκλημένους μας.

Τελειώνω με την ευχή, όποιο και αν είναι το αποτέλεσμα των εκλογών, να επικρατήσει εθνική συναίνεση, για το καλό της οικονομίας, των πολιτών και των επιχειρήσεων.

Σας ευχαριστώ»